

ook al is iemand dood, maar als hij helder zijn
gedachte geformuleerd heeft, oefenen deze gedachten
nog een invloed uit op de generatie die volgt.
Wil ik dat? Ik leef niet met een historisch besef.
Ik heb de wereld geen boodschap na te laten.
Gelukkig zijn er mensen in het verleden die
naast hun ereditie ook pen en papier hebben
gehad om hun gedachten voor een
breed publiek op papier te zetten. Mijn
auditorium bestaat uit één persoon en
rechtstreeks met dit aantal is mijn ereditie.
Ik peniet van het leven; er zijn momenten die
voor mij die boven alles uitsteken. De Christelijke
mens, al belast ~~met~~ ^{met} de erfzonde, voelt zich
noch zondiger als ze dingen doen, die ze prettig
vinden. In het open, niet uitbundig, spaarzaam
de ^{toekomst} ~~toekomst~~ ^{toekomst} ~~toekomst~~ ^{toekomst} in hand, moet
met respect behandeld worden. Daarom geloof
ik in het gezegde (adapting): Mens ~~moet~~ te letten.
Het is overbodig dat ik je deze aanbeveling
geef. Ik vind dat jij leeft. Ik bewonder
je levenskunst. een symfonie, of schoon
velen daar ook een loflied op ~~kan~~ zingen,
maar twee onafhankelijke plekken met hun
eigen waarde die zich zelfstandig ontwikkelen
en daarbij respect voor de andere hebbende.
Waarom ik dit zo zeg is nog eens mijn bevestiging
dat ~~niemand~~ ^{niemand} in dienst van de man staat en omge-
^{de vrouw} keend.

Een mens heeft de plicht om zijn gave te ont-
wikkelen en naar beste kunde te gebruiken.
Dat staat vast wel of niet in de bijbel.

"Man should not be ashamed of what food
had not been ashamed to create"

Eigenlijk wordt deze stelling in *Lysistrata*
besproken. "The Curator of Man" wordt benut
om een hoopstamper (Freudianus) doel
(= vrede) te bereiken. De toeschouwer krijgt
verlepen toe, ik spreek nu namens het mannelijke
gedeelte van de bevolking / herkent de oerdrift,
die voor de vrouw onopzettelijk wordt gemaakt
op het toneel. Maar als je in de werkelijke
wereld een peuk aan oerdrift ten toon spreidt,
dan voldoe je niet. In de schablonen van de
mens blijft de mens de rol toebedeeld te
zijn van zichzelf los te nemen, waar de vrouw
blijft een libido te berispen. *Lysistrata* ~~lijkt~~
loot zien dat man en vrouw beiden en
verlangen te hebben. Wellicht dat de
achterliggende motieven verschillend zijn
of liever kunnen zijn. Het constateren van
een feit is niet moeilijk; filosoferen over
de motieven is ondoenlijk. Ik zag Symposium
van Plato op je bureau liggen. Was dat ook
een voorbeeld Cadeau? Hoe wel ik me niet
met alle stellingen in dat boek kan identificeren
- Homosexuele liefde staat op een hoger plan
dan de heterosexuele verhouding - is het
een intrinsieke verslap. Voor de verhouding
waar de mens de helft is van het volmaakte
schepel. Wat bedreigend voor de vader was.
Ik heb 25 juni 1903 niet begrepen. (over)